

0003

Centre

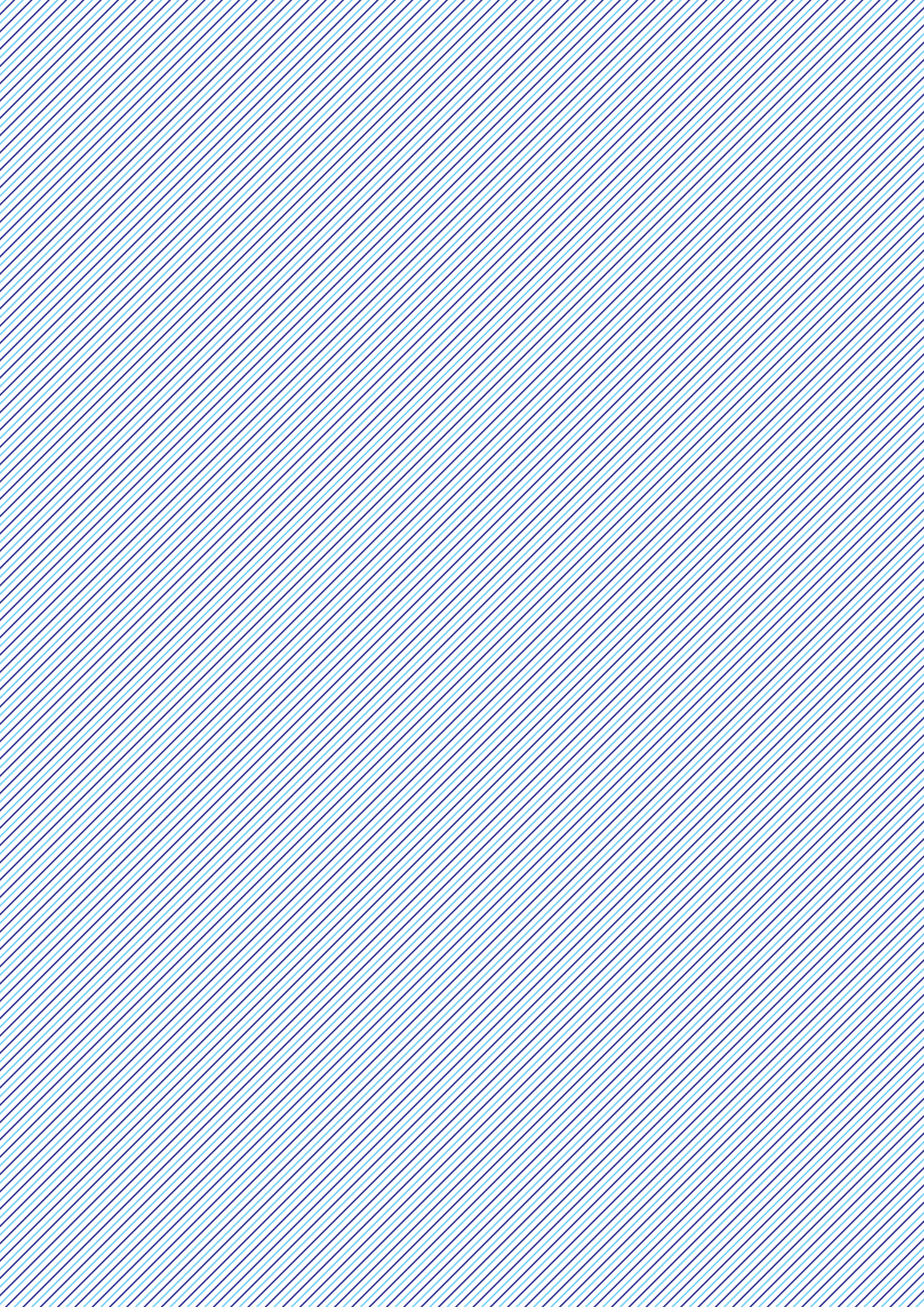
de Cultura

Contemporània

de Barcelona

Programació

2017

CCCB
Programació 2017

CCCB

Programació 2017

Montalegre, 5
08001 Barcelona
T. 933 064 100

www.cccb.org

 @cececebe

 www.facebook.com/CCCB.Barcelona

 www.instagram.com/el_cccb

CCCB Centre de Cultura
Contemporània
de Barcelona

Un consorci de:

Diputació
Barcelona

Ajuntament de
Barcelona

Índex

Literatura amplificada	8	Exposició «Fenomen fotollibre»	12
		Kosmopolis	13
		Món llibre	14
		Primera persona	14
		Dia Orwell	14
		Debat sobre el futur del llibre	14
		Poetry Slam Barcelona	15
Ciutat món	16	Projecte <i>Ageing Democracies</i>	20
		Vella Europa, noves utopies	21
		La ciutat previsible i el turisme	22
		El temps de la revolució	22
		Rússia, als marges d'Europa	22
		Itineraris urbans	22
		Exposició «1.000 m ² de desig. Arquitectura i sexualitat»	24
		Polítiques del desig	25
		<i>Tour de force. Performance</i> de Joan Morey	26
		Sobre el suïcidi	26
		La intimitat digital	26
		VIII Jornades filosòfiques	26
		Cicle de conferències per a joves	27
Galàxia audiovisual	28	Xcèntric. El cinema del CCCB	32
		Soy Cámara	33
		Pantalles CCCB televisió	34
		Festival internacional de cinema d'autor D'A	34
		Docs Barcelona	34
		Gandules'17. Cinema a la fresca	35
		L'Alternativa	35
		Miniput	35
Tercera cultura	36	Exposició «Després de la fi del món»	40
		Tecnologia, sobirania, globalització	41
		Canvi climàtic: les raons de la ciència	42
		La maleta pedagògica Univers Internet	42
L'aposta per la innovació cultural	44	II Premi internacional a la innovació cultural	48
		Emergència! 2017	49
		Lapsus	50
		Culturautes 2017	50
		The Influencers	50
		Habitació 1418	50
		Magazine d'innovació cultural	51
		Trobades Lab	51
En col·laboració	52	Sampler Sèries	54
		Flic. Festival de literatures i arts infantil i juvenil	54
		Animac al CCCB	54
		Serializados Fest	54
		Barribrossa	55
		Festival Loop al CCCB	55
		Primavera Pro / Primavera al Raval	55
		World Press Photo 2017	55
		Clúster audiovisual / Pitching Industria Audiovisual	56
		Universitat	56
		Manifestos fílmics feministes III	56
		Zeppelin 2017	56
		El dia més curt	57
		Cursos de l'Institut d'Humanitats de Barcelona	57

En la seva missió de pensar el present, el CCCB estructura la seva programació per al 2017 entorn de cinc eixos, que es presenten a les pàgines següents i que recullen els principals centres d'interès i de reflexió durant aquest any. Es tracta d'eixos flexibles, que s'enllacen entre si –moltes activitats de fet participen de més d'un– i que no estan concebuts com a límits, sinó com a pols d'atracció: són més un esquelet de la programació, que la vertebrada i l'organitza, que no pas una cuirassa que l'encotilla.

Però a més d'aquests eixos permanents o d'onada mitjana, la programació de cada any participa –d'una manera també flexible– d'alguna idea central, que ho tenyeix tot, amb modulacions diverses. La idea que presideix la programació del 2017 és el canvi. La reflexió sobre la naturalesa dels grans canvis, sobre les seves narratives, sobre les seves causes i els seus efectes. Canvis de tot mena. Alguns de molt generals i d'un enorme impacte: els que afecten el planeta i la vida humana al planeta. Quines són les transformacions que la humanitat, la cultura i la tecnologia provoquen al planeta i com aquestes transformacions ens han de canviar la vida inexorablement. Els canvis en els models de discurs, en el paper de la literatura, dels llibres, de la cultura audiovisual. Els canvis en la nostra realitat més immediata: l'evolució de la idea d'Europa, la relació entre la tecnologia i la governança, entre la tecnologia i la intimitat. I en el centenari de la revolució russa, la reflexió sobre el mateix concepte de revolució, que és el canvi per excel·lència accelerat i radical. Què són les revolucions, al final? Què en queda?

Com sempre, el CCCB proposa aquestes preguntes i ofereix una resposta plural: en la ideologia, en la perspectiva, en els formats, en els llenguatges. Però sempre des de la convicció que la cultura, el fet cultural, participa de totes les grans preguntes i de totes les grans respostes.

Literatura amplificada

L'expansió de l'univers literari

La literatura continua sent un dels principals instruments per indagar la condició humana i amplificar la noció de realitat, i ho fa en els seus múltiples gèneres i suports, en els seus experiments i mutacions. La literatura com a llenguatge de la llibertat. La literatura en la seva concepció més oberta. Una pràctica que no intenta modelar el món amb fonaments absoluts, estereotips ideològics o fronteres disciplinàries i que segueix impregnant les arts, les ciències i l'univers digital. La literatura com a recreació de la memòria i laboratori del futur, antídote contra el cinisme i la desesperança; reserva de l'humor que tot ho desmitifica i una passió creadora que ens pot salvar.

El 2017 la literatura continua amplificant-se en els seus diversos gèneres i llenguatges. El llibre s'expandeix com a espai natural de la fotografia a «Fenomen fotollibre», una gran exposició que vol contribuir a oferir noves perspectives sobre la importància i l'impacte que el fotollibre ha tingut en la cultura visual del nostre temps; d'altra banda, arriba la novena edició de Kosmopolis, en el marc de Barcelona Ciutat Literària, amb un programa d'alta intensitat orientat a explorar els canvis de sensibilitat que necessitem per evitar un futur distòpic; el festival Primera persona consolida la seva trajectòria inspirada en les poètiques del jo; el dia Orwell s'erigeix com una cita ineludible per reivindicar la vigència d'un autor que va anticipar com pocs el nostre present; i Món llibre celebra un any més la gran festa del llibre infantil a la ciutat.

Exposició «Fenomen fotollibre»

17 de març – 27 d'agost

Espai —
Sala 3 del CCCB i el nou espai
de la Fundació Foto Colectania

Comissaris —
Gerry Badger, Horacio Fernández,
Ryuichi Kaneko, Erik Kessels, Irene
de Mendoza & Moritz Neumüller,
Martin Parr, Markus Schaden
& Frederic Lezmi

Comissari executiu —
Moritz Neumüller

Producció —
CCCB i Fundació Foto Colectania,
amb la col·laboració de l'Arxiu
Nacional de Catalunya

© Buen Javier

«El llibre és l'espai natural de la fotografia.»

Gerry Badger

L'exposició «Fenomen fotollibre» vol contribuir a oferir noves perspectives sobre la importància i l'impacte que ha tingut el fotollibre en la cultura visual del nostre temps, i ho fa traçant un recorregut que va des dels seus inicis fins a la producció contemporània.

En els darrers anys els fotollibres han viscut un període de gran expansió i han passat a ocupar una posició central en la fotografia contemporània. Actualment es produeixen més llibres que mai; els llibres es compren i es venen, s'intercanvien i es col·leccionen. L'edició independent o autoedició de llibres i zines s'ha convertit en un fenomen de molta repercussió tant en el sector editorial com en l'artístic; es comprova així que, en plena era digital, hi ha un retorn a l'objecte imprès. Molts autors han trobat en aquest format no només una bona eina per mostrar les seves fotografies, sinó també l'espai perfecte per a l'experimentació i la creativitat. A aquests factors s'hi suma també un interès creixent en la reinterpretació de la història de la fotografia a través del paper històric del fotollibre i de la fotografia impresa, tal com ho demostren els ambiciosos estudis i projectes que es duen a terme a nivell global.

Aquesta exposició pretén fer un recorregut obert pel fenomen del fotollibre que inclogui les diferents visions proposades pels qui han estat protagonistes en la reivindicació d'aquest gènere. En aquest sentit, la mostra ofereix una mirada calidoscòpica i un diàleg de perspectives sobre el fotollibre, inèdits fins al moment. Els comissaris seleccionats per fer realitat l'exposició i els temes que presenten són els següents:

- 1— *La visió del col·leccionista. Els millors fotollibres segons Martin Parr.* Martin Parr
- 2— *Fotollibres de denúncia i propaganda.* Gerry Badger
- 3— *Reading New York. A PhotoBook Study.* Markus Schaden i Frederic Lezmi
- 4— *La biblioteca com a museu.* Horacio Fernández
- 5— *Fotollibres japonesos.* Ryuichi Kaneko
- 6— *Terrribly Awesome Photobooks i Quin desastre!* Erik Kessels
- 7— *Fotollibres contemporanis.* Irene de Mendoza i Moritz Neumüller

A l'exposició també hi participen diversos artistes contemporanis (Laila Abril, Julián Barón, Alejandro Cartagena, Jana Romanova, Vivianne Sassen, Thomas Sauvin i Katja Stuke & Oliver Sieber) que han aportat una visió genuïna al mitjà i que, a la vegada, ofereixen una mostra dels processos de creació d'un fotollibre. «Fenomen fotollibre» indaga també el repte que suposa exposar un fotollibre fent ús de diversos sistemes interactius que permetin recórrer i experimentar el llibre i la fotografia a partir d'enfocaments molt diversos.

El comissari independent Moritz Neumüller actua com a comissari executiu de l'exposició, gràcies a una excepcional col·laboració entre el CCCB i la Fundació Foto Colectania.

Kosmopolis

La festa de la literatura amplificada

Organització —
CCCB

Amb el suport de—
Ajuntament de Barcelona /
Barcelona Ciutat de la Literatura

Dates festival: 22 – 26 de març

Dates programació contínua: tot l'any

CCCB © Carles Cazorro

Des de la primera edició el 2002, el projecte ha anat evolucionant cap a una plataforma de literatura amplificada, amb un festival biennal i una programació contínua que aposten per un concepte obert de literatura en tots els seus vessants, aborden els principals desafiaments de la cultura i debaten sobre els temes clau de l'actualitat.

Amb el lema «Quan tot canvia», la novena edició del festival gira entorn del concepte de canvi (el canvi de cultura i la cultura del canvi) i presenta un programa d'alta intensitat amb autors consagrats com John Banville, Pierre Lemaitre, Jo Nesbø i Jean Echenoz, i noves veus com Kirstie Logan i Sophie Divry. Aborda els dilemes i les mutacions a què ens enfronta el canvi climàtic amb Stefano Mancuso, Carl Safina i Kim Stanley Robinson. Reivindica la creativitat femenina amb un programa de conferències, *performances* i debats coordinats per Bel Olid, Marina Espasa i Laura Huerga. I dedica un espai al còmic i la novel·la gràfica de no-ficció amb autors com Zeina Abirached, Rutu Modan, Paco Roca i Frédéric Pajak.

El concepte de canvi implica cooperació i és per això que el festival estableix vincles, d'una banda, amb el festival Neu! Reekie! d'Edim-

burg (que presenta una mostra de la seva programació literària, musical i audiovisual) i, de l'altra, amb la plataforma Literature Across Frontiers, que, a més de presentar les Noves veus europees, reuneix els directors dels festivals de literatura europea que en formen part.

Un any més, el Canal Alfa presenta una selecció de peces audiovisuals que conviden a descobrir la relació entre la literatura i el cinema, i la cinquena edició del Bookcamp continua explorant la transformació a què s'enfronta l'ecosistema literari i editorial.

La programació contínua de Kosmopolis es desenvolupa durant tot l'any amb l'objectiu d'acollir els grans autors de la literatura internacional en diàlegs, entrevistes i conferències, i també els joves talents locals que experimenten amb gèneres i formats. A més, pretén enfortir els vincles amb el món editorial i les universitats, i contribuir al desplegament de Barcelona com a Ciutat de la Literatura de la UNESCO creant xarxes de relació amb la resta de ciutats literàries i festivals internacionals.

Món llibre

Organització —
Ajuntament de Barcelona – ICUB

Col·labora —
CCCB

8 i 9 d'abril

Món llibre és la gran festa del llibre per als infants: un Sant Jordi molt especial, ple de contes, escriptors, espectacles, cinema, exposicions i màgia en un entorn d'escenaris literaris que transporten els més petits al món imaginari dels llibres.

Durant tot el cap de setmana, els infants poden gaudir d'una gran varietat d'activitats al CCCB, a la plaça de Joan Coromines i al MACBA, organitzades amb la col·laboració d'editorials de literatura

infantil de tot el país, que aporten a la festa propostes molt suggeridores i centenars de llibres.

Llibres d'aventures i de por, de bruixes i fades, històries d'arreu del món, tallers, animacions i jocs. A més, els llibres es poden fullejar, llegir i fins i tot bescanviar per d'altres al mercat d'intercanvi!

Primera persona

Direcció —
Kiko Amat i Miqui Otero

Producció —
CCCB

12 i 13 de maig

Entre *l'striptease* emocional i l'autobiografia impúdica, Primera persona és un festival multidisciplinari en què s'expliquen històries que parteixen del jo més pur. Relats de vida, de vegades més camuflats i d'altres més literals, sempre literaris, atípics, tragicòmics i antièpics, que demostren que qualsevol pot ser l'heroi (o l'antiheroi) d'una experiència mereixedora d'una novel·la, una pel·lícula o una cançó.

El festival celebra el 2017 la seva sisena edició subratllant les tres línies que el caracteritzen: demanar propostes úniques i poc habituals a grans firmes, detectar noves veus amb molt a dir i desenvolupar càpsules en les quals és més important el relat apassionant que

el nom dels seus protagonistes. Literatura i música pop, però també arts dramàtiques, cinema i comèdia verbal (monòlegs *stand-up*), a més de les clàssiques càpsules temàtiques del festival. Com cada any, es pretén depurar la idea principal de Primera persona: oferir la història íntima i ultrapersonal de la manera més atractiva possible, amb la millor posada en escena i el millor guió original. Primera persona és un festival ideat pels periodistes, escriptors i agitadors culturals Kiko Amat i Miqui Otero.

Dia Orwell

Organització —
CCCB

Maig – juny

Cada any el CCCB organitza la celebració del Dia Orwell, un esdeveniment dedicat a reflexionar sobre l'actualitat de l'obra d'un autor heterodox, controvertit i amb una admirable capacitat per anticipar-se al seu temps.

«Orwell va demostrar que l'escriptura de no-ficció pot ser una forma d'art literari que té l'habilitat de combinar els profunds plaers de

la literatura amb la urgència de comprometre's amb el món. La seva escriptura narrativa combina l'experiència com a testimoni, les reflexions assagístiques i els arguments polítics. Però aquestes categories importen poc. Qualsevol periodista hauria d'aspirar a escriure literatura.» (George Packer, Dia Orwell 2015)

Debat sobre el futur del llibre

Organització —
CCCB i Edicions 62

Juny

Quin futur té la literatura en l'era d'internet? Els més optimistes defensen que la xarxa és bona per als llibres, perquè internet democratitza la lectura i el llibre electrònic eixampla el públic lector. Per contra, els més pessimistes defensen que internet ha agreujat la crisi del món editorial, ja que l'autopublicació ha creat una oferta sense filtre i impossible d'abastar, i els nous dispositius mòbils només promouen una lectura dispersa i fragmentària.

Aquesta és la segona edició del debat sobre el futur del llibre organitzat pel CCCB i el Grup 62.

Poetry Slam Barcelona

Espai –
Hall CCCB

Direcció –
Hipnotik Faktory i Red 927

Tot l'any, periodicitat mensual

Poetry Slam Barcelona és una plataforma de creació artística contemporània en la qual la paraula és l'element essencial.

Aquest és un projecte formatiu que utilitza l'*slam* i l'*spoken word* com a recursos per treballar i fomentar les habilitats expressives i de comunicació, un espai performatiu per a l'oci que pivota al voltant de la paraula, una xarxa social de creadors/poetes que troben en l'ús de la llengua –i en concret en l'*slam* de poesia– un recurs per desenvolupar la seva creativitat i l'eix que articula un espai de relació social i d'intercanvi.

Ciutat món

Els reptes de la societat del segle XXI

La societat oberta, creativa i mestissa del segle XXI està íntimament vinculada a l'evolució democràtica i als seus valors centrals. És una societat que es reflecteix en un ideal humanista en què la cultura, l'educació i la política són les eines fonamentals de creixement i desenvolupament. Una societat que necessita espais per interrogar-se críticament davant de l'avenç dels valors de l'economia i la tecnificació i que, avui, insisteix a repensar el que tenim en comú i el que ens fa humans. Una societat que es reinventa de manera permanent, activada pels debats dels filòsofs, sociòlegs, historiadors i antropòlegs, però també alterada per l'impacte de les noves tecnologies, amb tota la seva velocitat i potència. Una societat que arrela en una realitat cada dia més urbana, en què la ciutat és concebuda com a categoria universal, com un dels grans laboratoris de la vida contemporània. Una ciutat món, física i virtual, que es projecta com a nova àgora d'un pensament crític renovat.

Ja entrat el segle XXI, moltes de les utopies i dels projectes que van marcar la segona meitat del segle passat semblen haver entrat en crisi. Els models i els horitzons sorgits després de la Segona Guerra Mundial, i que van ser el fil d'esperança en un futur millor, com ara el d'una Europa unida, l'estat del benestar i la universalització de la democràcia representativa, avui es troben en un moment d'incertesa, que fins i tot posa en qüestió el camí que s'havia fet. Tanmateix, l'anhel de democràcia, de llibertat i de benestar continua essent el motor de la societat. En aquest nou context, el món busca respostes, projectes i utopies noves. De vegades cal mirar enrere, no necessàriament amb nostàlgia, sinó per aprendre de l'audàcia, la força i la capacitat de risc que requereix tot projecte de futur. En aquest sentit, el 2017 el CCCB vol posar èmfasi en aspectes clau del llegat europeu i, en el centenari de la Revolució Russa, reflexionar sobre la idea de revolució i el seu sentit actual. A la vegada, manté la seva mirada en les transformacions constants que, des de la vida urbana, connectada i mutable d'avui es projecten cap a un món globalitzat.

Projecte Ageing Democracies

Organització —
CCCB i Open Society Initiative
for Europe

Abril

CCCB © Miquel Taverna

Europa està experimentant un envelliment accelerat de la seva població. L'any 2050, aproximadament una de cada tres persones serà més gran de 65 anys. Aquesta nova situació demogràfica tindrà, de segur, conseqüències polítiques i socials de gran abast. Com a resultat, la dimensió generacional de la política ha adquirit una importància radical. Durant nou mesos el CCCB, juntament amb l'Open Society Initiative for Europe (OSIFE), ha liderat un projecte per explorar aquest nou escenari. S'ha convidat cinc artistes i pensadors de països i disciplines diversos a reflexionar sobre les conseqüències polítiques i culturals de l'envelliment de la població a Europa i, a partir d'aquí, produir un conjunt d'obres de diferent format en les quals prenguin forma els resultats del seu procés de recerca. Els participants són Achim Goerres (polítòleg), Pedro Olalla (escriptor i

hel·lenista), Maja Daniels (fotògrafa), Ingrid Guardiola (documentalista) i Peca Stefan (dramaturg).

Durant el mes d'abril, el CCCB i OSIFE presenten al públic els resultats d'aquest projecte de recerca i creació col·lectiva sobre l'envelliment del continent i els reptes polítics i socials que planteja. Es tracta de la primera vegada que aquestes dues institucions col·laboren en la creació d'un laboratori d'idees d'aquesta mena, que aborda una qüestió rellevant de la societat contemporània posant en diàleg llenguatges, metodologies i sensibilitats diferents. El projecte aspira a interpretar i contextualitzar el debat recurrent sobre el vincle entre l'envelliment de la població a Europa i la deriva conservadora del continent.

Vella Europa, noves utopies

Debat de Barcelona

Organització —
CCCB

Amb el suport de l'Open Society
Initiative for Europe (OSIFE)

Gener – març

© Marco Monetti

Europa, es diu sovint, és un continent cansat, en declivi. Desproveït de futur, mancat d'inspiració, sembla desbordat per les amenaces i els reptes del present: tornen arreu els vells fantasmes de l'autoritarisme i la xenofòbia, s'encongeix l'estat del benestar i s'afebleixen els principis de solidaritat i respecte pels drets humans i la justícia. El continent que va engendrar les grans utopies sembla ara incapaç de concebre ni impulsar promeses de futur. Aquesta percepció d'una vella Europa mancada d'energia i d'idees es veu reforçada per les projeccions demogràfiques d'una població cada vegada més envellida, a la qual sovint es culpa del gir conservador del continent. Però és que no són precisament aquestes generacions ara ja velles les que van forjar el somni europeu, les que van protagonitzar les grans lluites pels drets socials i laborals i van creure en la promesa moderna

de pau, democràcia i benestar? Quines lliçons del passat podrien donar-nos les claus per bastir les noves utopies? On batega avui el cor d'Europa? Des d'on arribaran les seves noves avantguardes?

Amb aquest cicle el CCCB reprèn el clàssic Debat de Barcelona, que cada any convoca alguns dels pensadors més destacats del moment per abordar qüestions clau de la societat contemporània. El cicle consta de conferències obertes al públic general i sessions de seminaris acadèmics en col·laboració amb les universitats.

La ciutat previsible i el turisme

Conferència de Narcís Comadira

Maig – juny

El turisme és un dels fenòmens en què més es visualitzen algunes de les contradiccions de la societat contemporània. En origen experiència del viatge, de l'exploració del desconegut i de l'alteritat, el turisme és avui, també, sinònim d'oci, de consum massificat i de banalització. Font inestimable d'ingressos per a les ciutats, però també motiu de rebuig per l'alteració de les dinàmiques locals que implica, el turisme sembla presoner de sentiments contradictoris de difícil resolució.

Organització –
CCCB i Institut d'Humanitats
de Barcelona

Aquesta és la quarta conferència d'una sèrie anual que té per objectiu pensar el fenomen del turisme des de les humanitats. En edicions anteriors hi han participat els filòsofs Marina Garcés i Xavier Antich, i el dramaturg i actual director del Teatre Nacional de Catalunya Xavier Albertí.

El temps de la revolució

Octubre

Per marcar el centenari de la Revolució d'Octubre, aquesta sèrie de conferències vol estudiar fins a quin punt la idea de revolució pertany encara al nostre horitzó polític i interrogar-se sobre el lloc que ocupa la llibertat política en el nostre present. La revolució no és només un esdeveniment polític, sinó també una força física, un moviment imparable que agita les ments i els cossos amb una idea.

Organització –
CCCB

És una cosa que fem alhora en comú i en contra, una conspiració per canviar radicalment l'esperit del temps, per redefinir no només allò que és, sinó també allò que ha sigut i allò que pot ser. Quines revolucions ens sacsegen avui dia? Quins moviments revolucionaris històrics interpel·len l'ordre social actual? Quines memòries en tenim?

Rússia, als marges d'Europa

Octubre – novembre

Des de la Revolució d'Octubre fins a l'actual guerra a Síria, passant per les dues guerres mundials i la Guerra Freda, Rússia ha tingut un paper central en la construcció del nostre sistema mundial. A la vegada, la seva història recent és un retrat dels profunds canvis econòmics, polítics i socials iniciats amb la caiguda del Mur de Berlín. Aquest cicle de conferències analitza la Rússia contemporània i la seva complexa relació amb la resta del continent europeu.

Organització –
CCCB

Itineraris urbans

Què ens planteja avui la ciutat contemporània?

El pensament i la reflexió al voltant de la ciutat contemporània, les seves transformacions i els seus reptes, han vertebrat la programació del CCCB des dels seus inicis. Aquesta mirada a la ciutat ha permès desenvolupar, al voltant del tema, un programa permanent constituït pels *Itineraris urbans*, que recorren zones de la ciutat per aprendre a mirar-la i descobrir la seva complexitat d'una manera directa i vivencial, a partir de les qüestions que, en el moment present, ens planteja la ciutat contemporània.

Itineraris 2017:

- El Raval. Territori cosmopolita
- El Poblenou. La ciutat productiva
- L'Eixample. La forma de la ciutat
- El Carmel i Nou Barris. Del dret a l'habitatge al dret a la ciutat
- La Barceloneta. La ciutat marítima
- Besòs. Riu metropolità
- Llobregat. Les vores del sòl urbà
- La Sagrera – Sant Andreu – Sant Martí. Tres barris en transformació

A l'hora de pensar el nostre present, sovint s'han deixat de banda, o s'han considerat menors, aquells àmbits íntims i privats, que tenen a veure amb la manera de viure quotidianament. Paradoxalment, algunes de les grans transformacions del segle xx, de les quals ja podem fer balanç, no es van produir tant en el terreny convencionalment considerat polític –l'espai públic, l'estat, les utopies socials– com en el terreny convencionalment considerat privat –les relacions entre les persones, els rols de gènere, els hàbits, els costums, les visions del món. El CCCB posa aquest any un accent especial en aquests àmbits tradicionalment discrets, on potser es produeix la transformació de la vida. Els espais destinats al desig, l'impacte de la tecnologia en la idea d'intimitat o el tabú a l'entorn d'un acte un fet d'importància creixent com és el suïcidi són alguns dels àmbits que ens permetran pensar el present des d'una altra perspectiva.

Exposició

«1.000 m² de desig. Arquitectura i sexualitat»

Fins al 19 de març

Espai —
Sala 2

Comissariat —
Rosa Ferré i Adélaïde de Caters

Assessorament —
Beatriz Colomina, Esther Fernández,
Marie-Françoise Quignard
i Pol Esteve.

Disseny de l'espai —
Sabine Theunissen

Amb el suport del Departament
de Cultura de la Generalitat
de Catalunya

CCCB © Gregori Civera

La llibertat sexual d'avui molts la qualifiquen de liberalització sexual. En una època en què els nostres dies estan dividits entre la producció i el consum, quin és l'espai reservat a la nostra societat per al desig i el plaer sexual?

L'exposició investiga com s'han projectat, construït i imaginat els espais per al sexe en la societat occidental des del s. XVIII fins als nostres dies. Mitjançant unes 250 peces, entre dibuixos i maquetes d'arquitectura, instal·lacions artístiques, audiovisuals, llibres i altres materials, l'exposició explora el poder dels espais com a motor del desig i mostra com ha contribuït l'arquitectura al control dels comportaments i a la creació dels estereotips de gènere en la nostra societat patriarcal.

La mostra presenta alguns projectes que s'han distingit per la subversió dels models tradicionals i el postulat d'utopies de convivència sexual o espais privats concebuts exclusivament per al plaer. Revisa les propostes de Claude-Nicolas Ledoux, Charles Fourier, Sade, Guy Debord, l'arquitectura radical dels anys seixanta i setanta, Carlo Mollino, Adolf Loos, Nicolas Schöffer, Wilhelm Reich, l'arquitectura de *Playboy* i l'obra d'arquitectes i artistes contemporanis.

Alhora posa de manifest com la creació de certs parèntesis de resistència envers el que és normatiu neixen sobretot de l'arquitectura informal i de l'apropiació de llocs, i evidència com la pràctica de l'arquitectura ha estat dominada per homes fins molt recentment i que, en conseqüència, els espais proposats per al plaer s'imaginen des d'un desig i una fantasia masculins.

L'exposició es desenvolupa en tres capítols temàtics: *Utopies sexuals*, *Refugis llibertins* i *Sexografies*, i inclou diversos espais autònoms que funcionen com a «miniexposicions», comissariats, cadascun, per diferents especialistes: una reproducció del Centre d'Entreteniments Sexuals de Nicolas Schöffer (Eléonore de Lavandeyra Schöffer i Guillaume Richard), un gabinet de lectura de ficció lli bertina (Marie-Françoise Quignard), una instal·lació dedicada a l'arquitectura proposada per la revista *Playboy* (Beatriz Colomina i Pep Avilés), un espai, *Fer l'amor en abstracte*, que parla de sexualitat desplaçada (Pol Esteve) i una sala de cinema pornogràfic a la manera de les dels anys setanta (Esther Fernández). També presenta la instal·lació de nova creació *Right Into Her Arms*, de William Kentridge, que l'artista sud-africà ha fet en el marc de la seva posada en escena de l'òpera *Lulú*, d'Alban Berg.

Jeremy Bentham, Claude-Nicolas Ledoux, Jean-Jacques Lequeu, Charles Fourier, Marquès de Sade, Nicolas-Edme Restif de La Bretonne, Pierre-Adrien Pâris, Vivant Denon, Adolf Loos, R.M. Schindler, Carlo Mollino, Ant Farm, Wilhelm Reich, Paul Delvaux, Guy Debord, Nicolas Schöffer, Verner Pantón, Madelon Vriesendorp, Ricardo Bofill Taller de Arquitectura, Ettore Sottsass, Archigram, Haus-Rucker Co, Superstudio, Coop Himmelb(l)au, Rem Koolhaas, Douglas Darden, Bernard Tschumi, Kohei Yoshiyuki, Larry Sultan, Jean-Didier Bergilez, ecoLogicStudio, Danli Wang, Pol Esteve, Marc Navarro, Ursula Biemann, Fito Conesa, Ingo Niermann, Alexa Karolinski, Ania Soliman, Yann Minh, Joan Morey, Johannes Wohnseifer, William Kentridge i d'altres.

Polítiques del diseg

Cicle i activitats en paral·lel
a l'exposició «1.000 m² de diseg.
Arquitectura i sexualitat»

Organització –
CCCB

Gener – febrer

El diseg com a força que mou l'individu no és una cosa que es pugui reduir al que de primitiu hi ha en tots nosaltres, sinó que es construeix a partir de pautes culturals i socials. Què podem desitjar i com podem desitjar-ho forma part del que ens defineix com a individus aquí i ara, i també constitueix un espai de crítica individual i col·lectiva imprescindible per obrir camins d'emancipació. Les polítiques del diseg tenen a veure, per tant, amb el que ens és permès de desitjar i amb la nostra capacitat per oferir resistències i alternatives que ens ajudin a constituir-nos com a subjectes lliures.

A partir de l'exposició «1.000 m² de diseg. Arquitectura i sexualitat», aquests debats parlen de com es construeix el diseg en la societat actual, de la incidència de les lluites contra la normativitat sexual i l'aflorament de moltes altres maneres de viure el plaer i el diseg, de l'impacte de les noves tecnologies en aquestes transformacions i de si tot això, finalment, ens condueix cap a una societat més emancipada.

Ponents confirmats: Remedios Zafra, Marta Segarra, Ingo Niermann, Dora García i Jack Halberstam.

Tour de force. Performance de Joan Morey

Coproducció —
CCCB i Fundació Han Nefkens

Pati de de les Dones i diversos
espais de la ciutat de Barcelona

Març

Tour de force és una *performance* específica de l'artista Joan Morey que traça de forma poètica diversos recorreguts per la història del VIH/sida: des de l'aparició de la malaltia i la seva conversió en pandèmia a finals del segle passat, fins a les millores més recents a partir dels avenços mèdics. *Tour de force* qüestiona l'actual normalització social del VIH/sida i com ha influït en la recuperació de vells mecanismes de control sobre el cos, el desig i la sexualitat.

Sobre el suïcidi

Organització —
CCCB i Centre d'Estudis Sanitaris
i Socials (CESS) de la Universitat
de Vic – Universitat Central de
Catalunya (UVic-UCC)

Abril – maig

El suïcidi és un fenomen d'abast global. Avui és la principal causa de mort no natural a Catalunya entre les persones joves, i dades similars es repeteixen a molts països occidentals. És per això que des de diferents àmbits es reclama trencar el silenci que sempre ha envoltat la qüestió del suïcidi i posar sobre la taula les possibles accions preventives que es podrien emprendre per revertir aquesta realitat. Tanmateix, rere la decisió de llevar-se la vida hi ha sempre

un enigma irresoluble que difícilment es pot reduir exclusivament a una qüestió psiquiàtrica. El fenomen requereix una aproximació múltiple que no deixi de banda les profundes qüestions inherents a la condició humana que s'obren quan ens enfrontem al sentit últim de la nostra pròpia vida.

La intimitat digital

Organització —
CCCB

Maig – juny

Vivim en un univers tecnològic en el qual ens comuniquem de manera permanent. En els últims anys, la tecnologia ha penetrat totes les esferes de la nostra vida per convertir-se en arquitecta de la nostra intimitat. Com han canviat les relacions humanes en l'era digital? Quins nous ponts s'han establert entre nosaltres i el món, i quins s'han trencat definitivament? Aquest cicle de conferències pretén reflexionar sobre la manera en què la mediació de les noves tecnologies ha modificat la nostra afectivitat, la nostra capacitat d'empatia i les nostres connexions amb els altres. Com entenem i experimentem avui la privacitat, la comunitat, la intimitat i la solitud?

VIII Jornades filosòfiques Conferència inaugural

Organització —
CCCB, Arts Santa Mònica
i Institut francès

Setembre – octubre

Les Jornades filosòfiques, organitzades pel Centre d'Art Santa Mònica, l'Institut francès i el CCCB, plantegen cada any la discussió al voltant d'una qüestió central de l'experiència: l'amor, la feina, la identitat o el plaer. La conferència inaugural dona el tret de sortida a una intensa jornada de debat que culmina amb una projecció i una taula rodona.

Cicle de conferències per a joves

Organització –
CCCB

Octubre – novembre

El CCCB acosta la seva programació de conferències i debats al públic juvenil amb un cicle dissenyat expressament per a ells en col·laboració amb docents i pedagogs. Amb aquesta iniciativa vol aprofundir una experiència iniciada amb èxit fa tres anys, que consisteix a donar a conèixer als joves dels instituts de secundària de la ciutat alguns dels ponents internacionals i locals més rellevants convidats al CCCB.

A person's silhouette is visible on the left side of the frame, looking towards a large screen. The screen displays a blue-toned landscape with mountains in the background and a bright light source on the left, creating a lens flare effect. The overall scene is dimly lit, with the screen being the primary light source.

La galàxia audiovisual

La galàxia audiovisual

Vivim en una proliferació barroca d'imatges que no sempre tenim temps de pair. L'audiovisual forma part de la nostra societat, de tots els sectors professionals, socials i fins i tot polítics, i també de la nostra vida quotidiana. La frontera entre públic i privat s'ha desdibuixat, i també entre professional i amateur.

Proposem doncs una tasca de documentació, investigació, anàlisi i prescripció dels continguts, sabent que és en aquests moments d'explosió tecnològica que neixen noves sensibilitats i nous discursos creatius, i per tant és el moment de detectar els nous llenguatges, estètiques, formats i gèneres. Novetats que comporten canvis: l'experiència sensorial de l'espectador a la sala fosca cinematogràfica és el gran afectat per la multiplicitat i la instantaneïtat de l'entorn multipantalla.

I al costat d'això volem mantenir la mirada sobre un cinema independent, experimental o d'autor, que de vegades recupera l'analògic, l'arriscat. Perquè, com indica el Principi de discussió núm. 1 de Soy Cámara: «És urgent interrompre la fascinació. Tornar-hi a veure seria meravellós; treballarem en les esquerdes i ens adreçarem no a tothom, sinó a qualsevol. Perquè tot està per muntar».

El 2017 Xcèntric, el cinema del CCCB, celebra quinze anys amb nova web, la publicació del segon llibre Xcèntric, i l'apertura d'una nova línia de suport a la creació, dirigida a autors emergents, que vulguin iniciar-se en aquest àmbit, Xcèntric Shots.

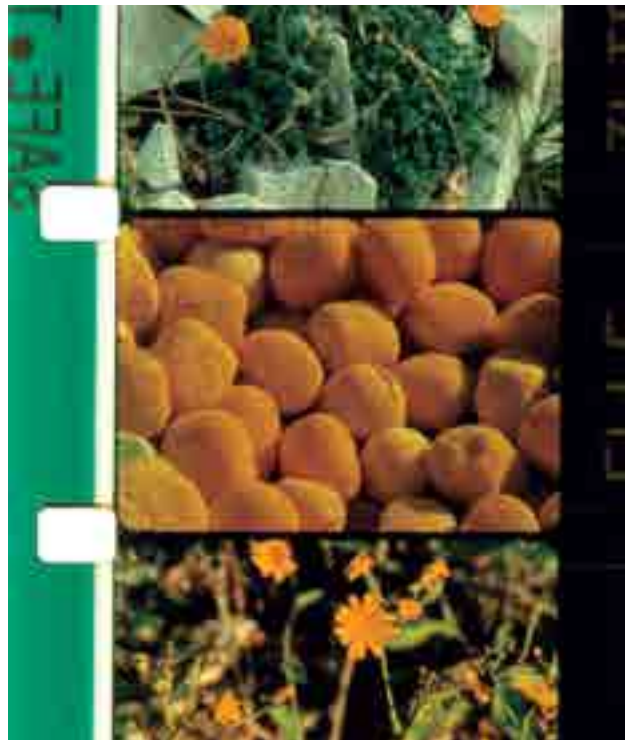
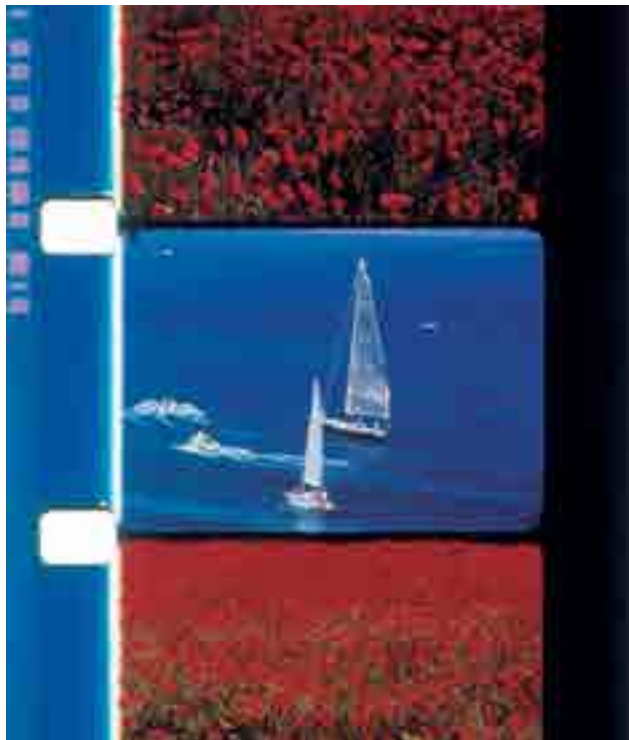
El canal de YouTube Soy Cámara online continua experimentant amb el gènere del videoassaig, agafant com a punt de partida els temes centrals de la programació del CCCB, i desenvolupant altres temes d'anàlisi del mitjà audiovisual, amb la participació d'estudiants de les facultats de Comunicació Audiovisual i de les escoles de cinema, de disseny i audiovisuals de Catalunya. Com a novetat, aquest any comença un programa de presentacions en directe, que arrenca amb la projecció de l'últim documental d'Adam Curtis, Hypernormalisation.

Aquest cinema que es mou fora dels focus del gran espectacle també està representat pels festivals amb què col·labora el Centre, des dels més antics i consolidats, com l'Alternativa, DOCSBarcelona i la Mostra Internacional de Films de Dones, fins als més joves, com el Festival Internacional de Cinema d'Autor D'A i Serializados Fest.

Xcèntric

El cinema del CCCB

Gener – maig i octubre – desembre

Xcèntric obre temporada en el seu quinè aniversari el 13 de gener, amb *Val del Omar* inèdit, amb música en directe d'El Niño de Elche, i segueix amb l'estrena dels experiments òptics i sonors recollits a *Un rêve solaire*, de Patrick Bokanowski, les pel·lícules que Robert Beavers va filmar als anys setanta a partir d'una pintura del segle xv i dels escrits de John Ruskin i el cinema íntim de Chick Strand, els primers curts de James Benning i Bette Gordon, les pel·lícules de Bruce Conner restaurades pel MoMA i els últims treballs de Laida Lertxundi. També descobreix l'obra, amb prou feines coneguda, d'autores com Anne Rees-Mogg, amb el seu recorregut personal per la història del cinema, i *Manon* de Boer, els films de la qual s'han pogut veure a la Biennial de Venècia i a la Documenta, les animacions *stop motion* de Catya Plate, amb el tema de l'escassetat d'aigua pel canvi climàtic, la clonació i el futur dels humans en clau fantàstica-*freak*, i l'obra de Teo Hernández (recentment restaurada pel Centre Pompidou), amb una de les seves pel·lícules més destacades dels anys setanta, *Lacrima Christi*.

Publicació:

15 autors essencials per a Xcèntric

El segon llibre editat per Xcèntric marca la celebració dels quinze anys. Des del començament, Xcèntric ha creat i afermat relacions amb cineastes destacats i també ha estat planter de programadors de cinema. S'han seleccionat quinze cineastes i quinze programadors i se'ls ha convidat a un diàleg sobre creació i universos compartits amb altres artistes, agafant com a punt de partida un seguit d'imatges per articular les reflexions.

La publicació la dirigeix Gonzalo de Lucas i l'edita Terranova. Hi participen els cineastes Michael Snow, Robert Beavers, Nathaniel Dorsky, Rose Lowder, James Herbert, Arthur i Corill Cantrill, Jan Švankmajer, Peter Tscherkassky i Laida Lertxundi i els programadors Albert Alcoz, Celeste Araújo, Esperanza Collado, Carolina López, el col·lectiu Lumière, Boris Monneau, Oriol Sánchez i Mark Webber, entre d'altres.

Nova activitat!: Xcèntric Shots

Shot significa, en llenguatge cinematogràfic, «presa», «captura», «foto», «quadre», però també, i fora del gremi, un tret, una injecció, una beguda «forta» i fins i tot un cop.

Amb aquesta iniciativa, Xcèntric vol ajudar aquells cineastes que tenen interès a expressar les seves idees més enllà dels canons establerts, ja sigui en cinema o en vídeo.

Xcèntric Shots és un suport econòmic i tutorial per a peces de format breu, que representin el tret que anuncia el començament de la cursa, una injecció de creativitat, un cop de sort en el camí cap a la descoberta de nous talents. Xcèntric Shots és, una presa rere l'altra, una pel·lícula que encara no existeix i que ens agradaria veure acabada.

Soy Cámara

Canal de videoassaig del CCCB

Tot l'any

Organització –
CCCB amb la col·laboració
de les facultats de Comunicació
Audiovisual de la Universitat
Pompeu Fabra, Universitat
Ramon Llull, Universitat Autònoma

de Barcelona, Universitat
de Barcelona, Universitat
Internacional de Catalunya,
l'Escola Elisava i l'Escola IED
(Escola Superior de Disseny)

Soy Cámara, el programa del CCCB, després d'estar cinc anys en antena a La 2 de TVE, el 27 de maig del 2016 va començar una nova etapa, un nou repte: passar de la televisió a Internet i fer un programa de teleassaig a la xarxa (YouTube) i en xarxa (en col·laboració permanent). Aquest nou canal té l'objectiu d'investigar i desenvolupar la creació de nous formats audiovisuals aplicats a la xarxa, així com experimentar amb el gènere del videoassaig, un gènere impossible de trobar a la televisió.

El canal està organitzat a partir de seccions com el Campus (amb els treballs dels estudiants), el Km0 (veus del barri), el Gramatikon (espai de reflexió sobre el llenguatge audiovisual), la Caixa Negra (donar veu als que no en tenen), Not a Lab (reflexió sobre els temes més urgents de la nostra societat), els Objectes Perduts (projectes

que encara no s'han dut a terme o que no s'han pogut dur a terme) i el Dret a Rèplica (anàlisi d'obres o esdeveniments de la nostra història des de la distància crítica).

Soy Cámara té com a principal lloc d'intercanvi Internet, però manté un espai de trobada fonamental per al projecte, les Aules Obertes, en unes sessions en les quals els estudiants dialoguen, confrontant els seus treballs amb la perspectiva de l'equip Soy Cámara, per tal de realitzar els docuassajos per al canal.

Pantalles CCCB televisió

Organització –
CCCB

Tot l'any

El CCCB continua la col·laboració amb BTV amb la producció de *Pantalles CCCB* (CCCB a BTV), un programa mensual d'assaig i reflexió cultural que parteix de les activitats del CCCB com a pretext per parlar de temes contemporanis d'interès públic, en un exercici d'anàlisi sobre la realitat política, creativa, social i cultural.

Aquest programa és el pas de la «televisió d'autor» al teleassaig obert, coral, participatiu, en sintonia amb el moment actual, en què la producció de les obres és més descentralitzada, més col·lectiva.

Pantalles CCCB és un programa cultural de durada, autoria i temes variables i plurals, en el qual el que importa és el discurs que s'articula en cada moment.

Festival internacional de cinema d'autor D'A

Organització –
Noucinemart, amb la col·laboració
del CCCB

Del 28 d'abril al 7 de maig

El Festival internacional de cinema d'autor de Barcelona presenta el millor cinema internacional contemporani inèdit als nostres cinemes. L'objectiu bàsic del festival és explorar l'autoria cinematogràfica contemporània en la seva accepció més àmplia, rastrejant el millor de la nova creació fílmica i combinant els noms consagrats amb els nous talents. La voluntat ineludible del certamen és convertir-se en un festival urbà de referència i donar satisfacció al públic cinèfil de la ciutat presentant obres que no arriben a les cartelleres comercials però que troben en el festival un lloc idoni per a un públic àvid de veure cinema independent i de risc. Això es combina amb una mirada històrica cap a un autor de referència en l'autoria contemporània i amb la presència d'obres que hagin destacat en el circuit internacional de festivals independents. Els espais que ocuparà el Festival D'A en aquesta quarta edició, a més del CCCB, són Aribau Club 1 i 2 i les dues sales de la Filmoteca de Catalunya.

Docs Barcelona

Organització –
Paral·lel 40, amb la col·laboració
del CCCB

Del 22 al 28 de maig

El CCCB acull les activitats per a professionals i les projeccions del Festival internacional de documental de Barcelona, DocsBarcelona, l'espai idoni per donar a conèixer els projectes de documental a potencials finançadors i distribuïdors, amb una participació de professionals de trenta-sis països. Aquestes són les activitats que es desenvolupen al Teatre CCCB: Pitching Workshop, Pitching Forum, One to One Meetings i Latin Forum. A l'Auditori hi ha les projeccions de l'apartat *Finisterrae*, dedicat a documentals que se situen als extrems o al llindar de la producció, que aposten per un llenguatge fronterer. En la realització de tots els treballs hi ha implícits una recerca i un risc formal. Els espais que ocupa el festival en aquesta edició, a més del CCCB, són Aribau Club 1 i 2.

Gandules'17. Cinema a la fresca

Organització —
CCCB amb el patrocini de Gas
Natural Fenosa

Agost

L'actriu Mae West deia que les bones noies van al cel, mentre que les noies dolentes van a tot arreu. Tenia raó Mae West quan va pronunciar aquesta arxiconegada frase, però per anar a tot arreu les noies dolentes han hagut de pagar múltiples peatges i han rebut molts càstigs. Perquè ser dolenta significava i significa allunyar-se dels mandats patriarcals i rebentar les normes. I això sempre té un preu.

El cicle Gandules 2017, sota el títol *Malvades i indòmites de cine*, es proposa reflexionar sobre aquests personatges femenins que han inundat les pantalles de cinema. Recuperar-los, visibilitzar-los, des-constuir-los i fer noves lectures de tot el que van significar i del que signifiquen ara és un dels seus triomfs. Llarga vida a les malvades, rebels i indòmites!

El programa serà comissariat per María Castejón Leorza, crítica de cinema, investigadora, escriptora, teòrica i docent que forma part del col·lectiu editor de la revista *online* Pikara Magazine, en la qual s'encarrega de l'apartat de cinema #pikagramas.

Seguint la línia de cada edició de Gandules, es convida el públic a participar-hi amb accions pensades per a la web i les xarxes.

L'Alternativa

Espai —
CCCB

Organització —
L'Alternativa

Del 13 al 19 de novembre

L'Alternativa, el Festival de cinema independent de Barcelona, arriba a la 24a edició amb la mateixa filosofia i els mateixos reptes de sempre: fer visible un cinema invisible i oferir al públic i als professionals de Barcelona una oportunitat única de conèixer i gaudir de projeccions i activitats que defensen la diversitat, la creativitat, la llibertat, el compromís i la reflexió.

L'Alternativa té dues seccions competitives a L'Alternativa Oficials: Llargmetratges i Curtmetratges. L'Alternativa Paral·leles presenta retrospectives d'autors especialment rellevants per a la història i el desenvolupament del cinema; Panorama es dedica al cinema nacional actual més innovador, i Petits Experiments ofereix propostes per als més petits. Per altra banda, L'Alternativa Hall ofereix hores de programació gratuïta i diversa i espais de reflexió al Hall del CCCB.

El festival és un espai indispensable per descobrir el cinema actual internacional més innovador i recuperar autors i pel·lícules imprescindibles, però també és un espai per a la trobada i la reflexió compartida, per a la participació activa i la celebració.

Miniput

Organització —
Miniput i CCCB

25 de novembre

Jornada dedicada a presentar els programes de nous formats de les televisions públiques europees.

El Miniput és l'única mostra sobre televisió de qualitat de l'Estat espanyol. No és un mercat. No és un festival. Són unes sessions que consten de projeccions i debats amb els responsables dels programes de televisió més innovadors, provocadors, educatius i amb vocació de servei públic de l'any, i se celebra a Barcelona cada mes de novembre/desembre des del 1994.

El Miniput s'organitza seguint el model de l'INPUT, acrònim d'International Public Television. Es tracta d'una conferència internacional sobre televisions públiques que se celebra un cop a l'any des del

1978 i que reuneix professionals i estudiosos de tot arreu vinculats al món de la televisió. A cada trobada anual s'hi presenten centenars de programes emesos a la televisió pública dels gairebé cinquanta països membres d'INPUT, seleccionats pels coordinadors nacionals.

Tercera cultura

La intersecció d'art, ciència, humanitats i tecnologia

La cultura del segle XXI no pot evolucionar sense la creació de ponts permanents entre les ciències humanes i les ciències del món. El progressiu adveniment d'una tercera cultura, ja anunciada per C. P. Snow a finals dels anys cinquanta, és un camí complex i apassionant que convé seguir explorant en les seves diferents manifestacions.

La intersecció d'art, ciència, humanitats i tecnologia és un dels reptes capitals del nou escenari cultural. El diàleg cada vegada més freqüent entre artistes, científics, dissenyadors i programadors defineix un horitzó de treball d'alta intensitat. No hi ha mapes definitius per a aquests nous territoris. I, tanmateix, és aquí on es formulen algunes de les qüestions crucials per al nostre futur com a espècie, sobre el món que estem creant, la pugna entre tendències acceleracionistes i una cultura de cooperació transversal en els àmbits decisius del coneixement humà.

En el marc de la línia d'exposicions Beta, després de projectes com «Big Bang Data» (2014) i «+Humans. El futur de la nostra espècie» (2015-2016), «La màquina de pensar. Ramon Llull i l'*Ars combinatoria*» (2016), el CCCB presenta el projecte «Després de la fi del món», una exposició i un cicle d'activitats que tractaran sobre el nostre impacte com a espècie en el planeta i la difícil relació que mantenim amb el món natural, alhora que revisa la nostra idea de civilització i de progrés en l'entorn de la crisi del canvi climàtic.

Els projectes Beta, amb un perfil fortament transdisciplinar, creuen art, ciència i disseny i tracten dels grans fenòmens transformadors de la cultura del segle XXI i les seves implicacions socials, tot abordant els fenòmens contemporanis que anticipen el futur.

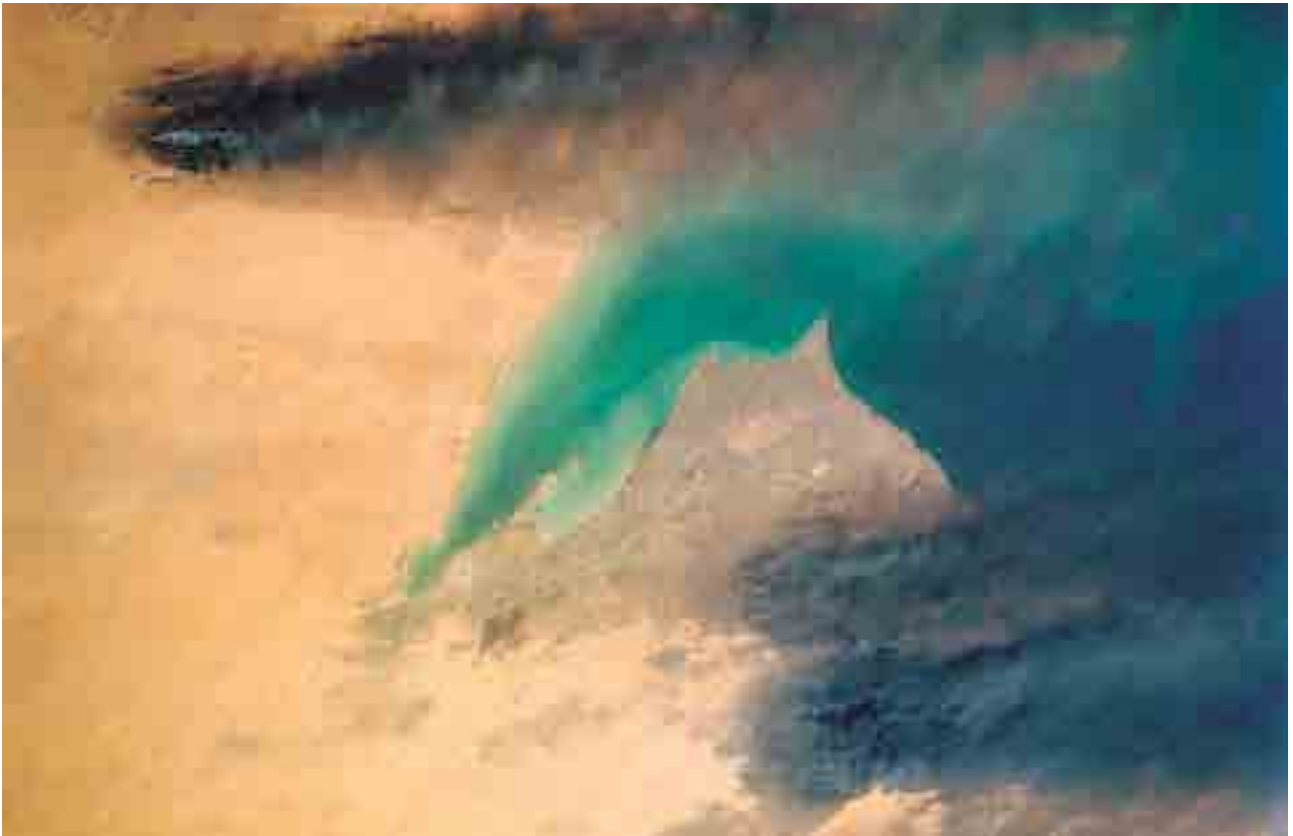
Enfrontar una qüestió com la de la crisi del nostre model de civilització com a conseqüència del canvi climàtic és endinsar-se en un problema d'enorme dimensió, que sembla inabastable. L'acceptació d'aquesta situació resulta traumàtica, però és indispensable com a primer pas per poder afrontar els reptes de present i futur. El projecte té l'ambició d'actuar com a catalitzador de canvi, sobretot en dos aspectes: l'acceptació del problema –ha arribat la fi d'un món tal i com el concebíem fins ara– i la conscienciació de la responsabilitat individual i col·lectiva que comporta –situats en un «després de la fi del món» hem de prendre decisions amb urgència–.

Exposició «Després de la fi del món»

19 d'octubre del 2017 – 1 d'abril del 2018

Espai —
Sala 3 del CCCB

Comissariat —
José Luis de Vicente
Projecte de participació
ciutadana —
Josep Perelló

Pous de petroli en flames a Kuwait © Nasa

«Després de la fi del món» és una exposició sobre la Terra el 2017, transformada irreversiblement en l'era de l'antropocè després de dos segles d'intervenció radical de l'home en els sistemes naturals.

Però aquesta mostra no es planteja com un projecte per explicar què són i què suposen el canvi climàtic i l'era de l'antropocè. L'exposició vol anar més enllà, per plantejar com una institució cultural del segle XXI pot abordar de manera innovadora un problema global i complex com aquest, i es converteix així en un projecte sobre el trauma i l'empatia, sobre la capacitat d'un projecte cultural de contaminar participants i usuaris per forçar-los a situar-se en determinats escenaris de futur experimentant les implicacions associades a aquests canvis, prenent partit, posant l'accent en el caràcter narratiu i experiencial de la proposta. Aquesta serà una exposició per transitar, una expedició de la qual podem sortir profundament transformats després de constatar que hem arribat al final d'un model i que una altra forma d'existència és inevitable i inajornable.

«Després de la fi del món» és una exposició sobre com arribarem al món de la segona meitat del segle XXI, sobre els sacrificis i les renúncies que haurem de fer i sobre la responsabilitat de la nostra generació davant les generacions que naixeran i creixeran aleshores.

Mantenir el mateix model productiu i la mateixa manera de vida, reemplaçant només els combustibles fòssils per energies renovables,

no serà suficient. La transició requerirà esforços i renúncies més profunds: serà necessari repensar la cadena alimentària, el disseny de les ciutats i les llars, el transport, la natalitat. Sobretot, necessitarem la capacitat d'imaginar un món en què la noció de progrés deixi d'estar vinculada a la de creixement i a l'*extractivisme* com a forma de relació amb el planeta.

Sense la correcció de rumb necessària, la nostra trajectòria actual ens porta a l'extinció massiva d'espècies animals i a la transformació de la mateixa geografia del planeta, a mesura que illes i ciutats costaneres lluiten per la seva supervivència contra la pujada del nivell del mar.

«Després de la fi del món» no és una exposició convencional de divulgació científica sobre el canvi climàtic, ni una mostra col·lectiva de projectes artístics al voltant de l'antropocè. L'exposició es planteja com una experiència altament teatral i immersiva, en què l'espectador va recorrent un seguit d'escenes que en cada cas el situen davant d'un escenari i una narrativa diferents.

El projecte aplega veus de múltiples disciplines de la creació i el pensament: artistes, cineastes, novel·listes, dramaturgs, arquitectes, dissenyadors i científics, per imaginar junts escenes, històries i vies d'escapament cap als diferents escenaris possibles que podem forjar, en funció de les decisions que prenguem i executem els pròxims anys.

Són veus com la de l'arquitecte especulatiu Liam Young, que a partir de les seves expedicions als confins del planeta presenta una sala de trofeus en què es recopilen objectes i històries d'aquestes expedicions al voltant d'aquest nou món; el programa espacial *Aeroceno*, de l'artista argentí Tomás Saraceno, que desenvolupa estructures flotants sense ús d'energies fòssils que ens permetin ser habitants de l'atmosfera; *Superflux*, l'estudi de disseny especulatiu que construeix un apartament del Londres del 2050; la Clínica de Salut Mediambiental de l'enginyera i artista Natalie Jeremijenko, que reimagina unes relacions *mutualistes* noves entre les diferents formes de vida animal, vegetal i microbiana de les ciutats de l'antropocè.

Aquests projectes ens poden ajudar a reflexionar sobre aquest nou planeta, en el qual hem de deixar de ser només espectadors per convertir-nos en actors i protagonistes.

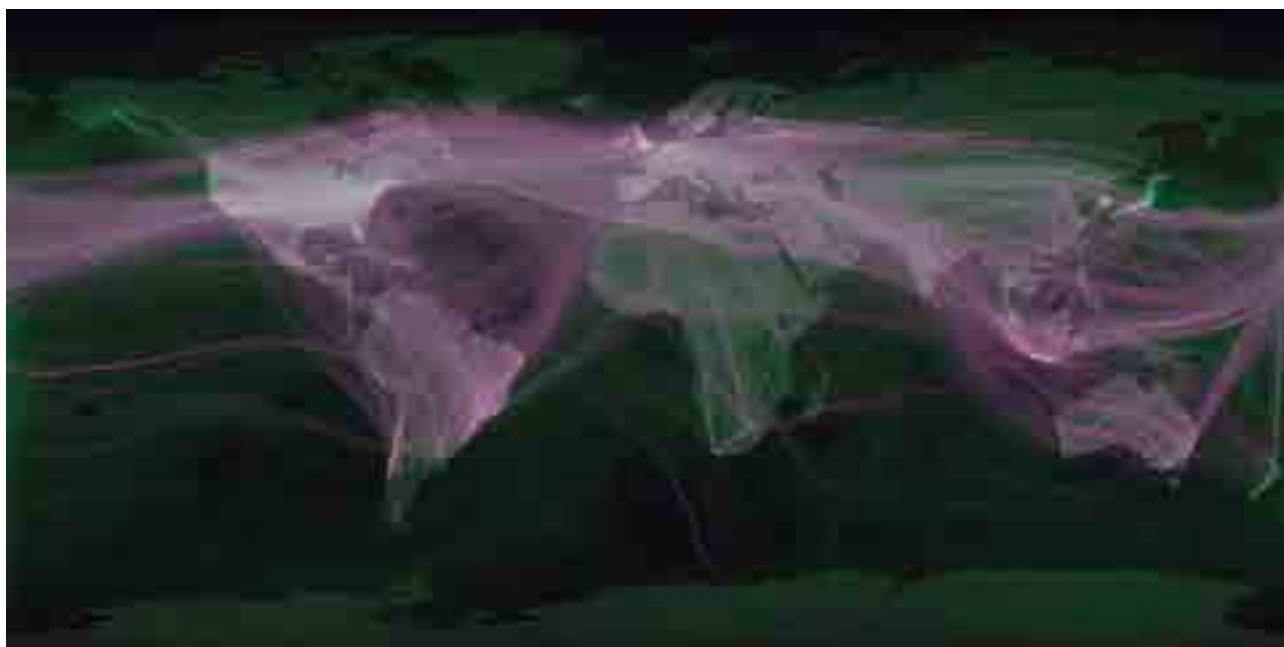
Més enllà del CCCB: Un projecte com «Després de la fi del món» no pot quedar «tancat» dins els murs d'una institució, d'una sala d'exposicions. Exigeix de forma orgànica desenvolupar una proposta ciutadana que porti el tema i la problemàtica al teixit urbà real i que arribi al conjunt de la ciutadania. A partir del marc conceptual de l'enginyera i artista Natalie Jeremijenko i la col·laboració de l'expert en ciència ciutadana Josep Perelló, s'està treballant en el desenvolupament d'un projecte pilot sobre disseny i creació de nous espais naturals a la ciutat, que pot esdevenir un experiment innovador de participació ciutadana sobre noves polítiques climàtiques per millorar les condicions mediambientals en entorns urbans a l'era de l'antropocè. S'està plantejant com un projecte obert i en estreta col·laboració amb les entitats i les associacions que ja fa anys que treballen aquest tema sobre el terreny.

Tecnologia, sobirania, globalització

Reptes i futurs possibles

Organització —
CCCB i Barcelona Initiative on
Technology Sovereignty (BITS)

Febrer – juliol

Aquesta sèrie de sis conferències, dirigida per Evgeny Morozov, vincula els debats actuals sobre la tecnologia amb l'economia i la política, i examina quina ha estat la influència de la tecnologia digital en l'evolució de qüestions crucials com ara el futur laboral, els canvis en les polítiques d'innovació i els efectes del pes creixent de l'economia financera. L'objectiu principal del cicle és impulsar el debat sobre la tecnologia més enllà de l'autoreferencialitat que l'ha

caracteritzat al llarg dels anys, per connectar-lo amb preocupacions més àmplies sobre l'estat de l'economia global i la crisi de les polítiques democràtiques. A mesura que Silicon Valley emergeix com a nou centre de poder, qualsevol debat que aspiri a donar sentit a aquest procés ha d'estar arrelat en una comprensió profunda del funcionament polític i econòmic d'un món globalitzat.

Canvi climàtic: les raons de la ciència

Debat ICREA-CCCB

Cicle paral·lel a l'exposició
«Després de la fi del món»

Organització —
Institut Català de Recerca i Estudis
Avançats (ICREA) i CCCB

Novembre

En el marc del projecte expositiu «Després de la fi del món», el CCCB presenta una nova edició de la col·laboració amb l'Institut Català de Recerca i Estudis Avançats per debatre sobre l'estat de la recerca científica a l'entorn del canvi climàtic. En quin punt està la investigació sobre l'escalfament global? Quin impacte real té per al planeta l'ús de combustibles fòssils? Quines conseqüències polítiques i socials del canvi climàtic es poden preveure al llarg de les properes dècades?

De la mà dels investigadors científics de més alt nivell, en aquest debat es posaran sobre la taula les raons científiques que han fet del canvi climàtic una qüestió de primer ordre a l'agenda global.

La maleta pedagògica Univers Internet

Aquest projecte proposa una reflexió crítica i creativa respecte al conjunt de tecnologies vinculades a Internet i la transformació inèdita i accelerada que està provocant en les nostres vides. La maleta pedagògica, un recurs educatiu gratuït, té com a objectiu traslladar aquestes reflexions a l'aula.

Unitats i programa de tallers al CCCB per a instituts:

— **Construint la xarxa** (febrer). A càrrec d'Efraín Foglia.

Construcció d'una xarxa de telecomunicacions simulada en una maqueta situada sobre un plànol de la ciutat per conèixer l'estructura real d'Internet des del punt de vista tant de la infraestructura física com de les implicacions socials i econòmiques.

— **La lògica de la programació** (març). A càrrec d'Irene Lapuente.

A partir de diferents exercicis, fa un recorregut que va des de l'anàlisi de diferents codis i llenguatges fins al pensament computacional i la robòtica, per tal d'entendre com es comuniquen els ordinadors.

— **L'impacte ecològic d'Internet** (abril). A càrrec de Jordi Oliver i Ramon Farreny.

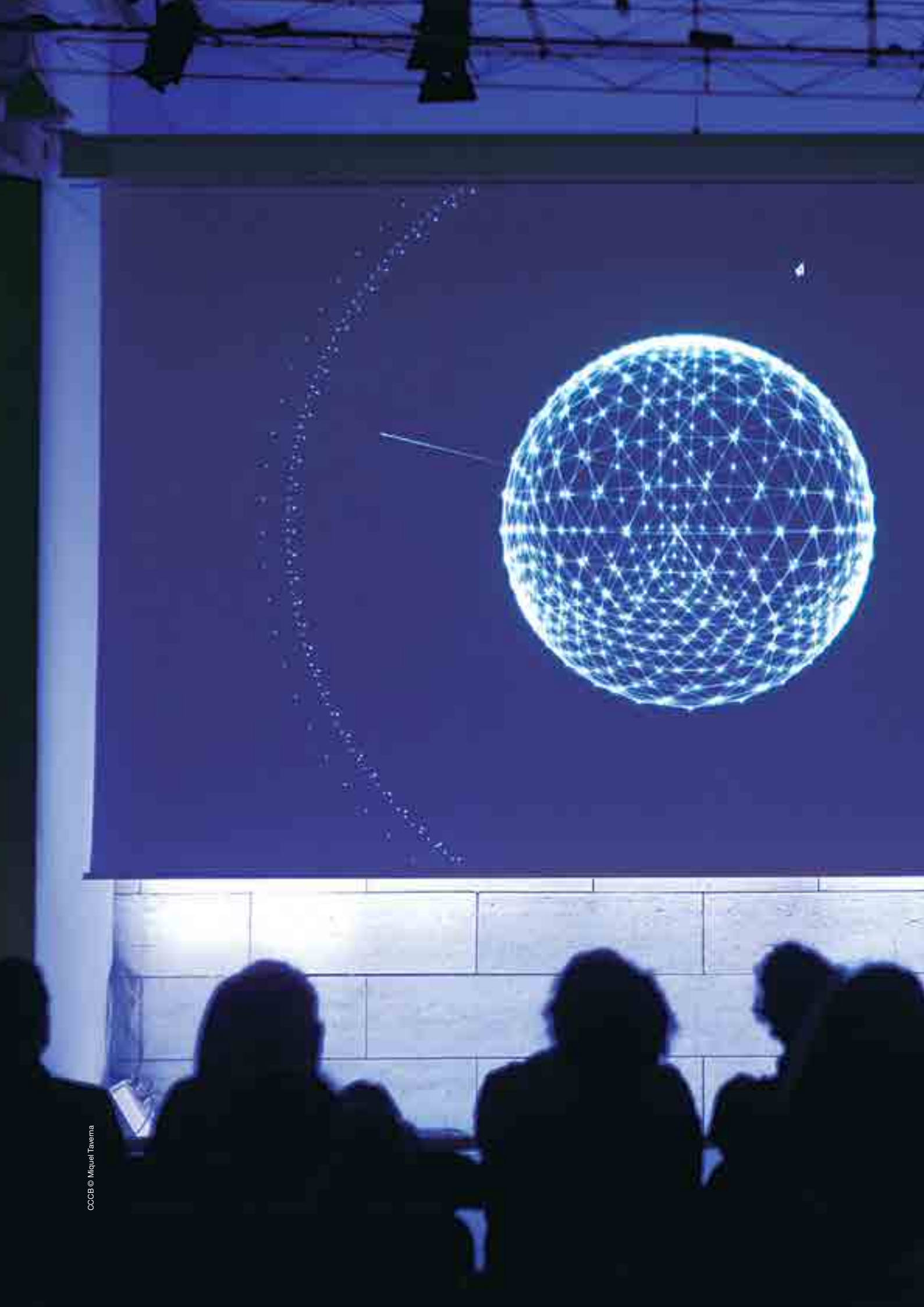
Treballa sobre el càlcul de l'impacte ecològic de dos processos homòlegs –enviar un correu electrònic i una carta per correu postal–, amb l'objectiu de prendre consciència d'aquest impacte i de conèixer mesures per minimitzar-lo.

— **Els dilemes de la privacitat** (maig). A càrrec de Liliana Arroyo.

L'objectiu és donar eines per prendre consciència sobre què passa amb les dades personals i la identitat quan s'utilitza Internet i descobrir alternatives per a l'autoprotecció.

— **El futur d'Internet** (juny). A càrrec d'Efraín Foglia i Carla Boserman.

Un exercici d'especulació sobre les possibles derives que pot prendre el futur de la web, relatives a accés, algoritmes, xarxes socials, ecologia i sostenibilitat, coneixement i privacitat. L'objectiu és reflexionar sobre el present i el futur d'Internet mitjançant el disseny d'objectes que donin resposta a diferents reptes.

L'aposta per la innovació cultural

Nous públics: dinàmiques de la participació i la col·laboració

El CCCB incorpora la investigació i la innovació cultural com a imperatiu categòric del segle XXI. Una època caracteritzada per canvis profunds en les maneres de crear, produir i distribuir el coneixement. Una era de tendències disruptives que obliguen a revisar gèneres i formats, estils de prescripció i programació, estratègies de comunicació i models organitzatius. Ningú no està exempt de repensar el seu *modus operandi*. S'imposa l'aprenentatge continu, la recerca de noves metodologies i noves respostes.

La segona edició del Premi Internacional a la Innovació Cultural, dedicat a buscar respostes des de l'àmbit cultural al repte que suposa el canvi climàtic, activa un any decisiu per aquest eix programàtic del CCCB. Innovar no és una fascinació acrítica per la novetat, sinó que implica un treball de beta permanent on tenen cabuda els artistes de la música emergent, els tallers i activitats destinats a imaginar una nova infància, els espais de creació per adolescents, els activistes, tecnòlegs i dissenyadors independents, que contribueixen a l'evolució d'un autèntic laboratori cultural on el coneixement és obert, lliure i compartit.

II Premi Internacional a la Innovació Cultural

Segona edició, 2016-2017

El canvi climàtic

Termini de presentació
de projectes —
31 de gener

Data de lliurament —
juny

innovation.cccb.org

CCCB © Miquel Taverna

El Premi Internacional a la Innovació Cultural és un certamen biennal amb l'objectiu d'estimular projectes que explorin possibles escenaris culturals dels pròxims anys. El premi s'activa com un nou espai de reflexió, difusió i producció de propostes que ofereixin solucions imaginatives davant dels reptes culturals del segle XXI.

La segona edició d'aquest premi ha marcat l'inici d'una agenda anual interdisciplinària sobre els reptes que suposa el canvi climàtic per al futur del nostre planeta i sobre quin paper han de tenir la cultura i les institucions culturals en la gestió del problema.

Fins al 31 de gener es poden presentar projectes innovadors de sensibilització respecte al canvi climàtic que fomentin el compromís i la responsabilitat ambiental. Una comissió tècnica selecciona deu projectes finalistes, i al juny els autors o un representant seu són convidats a Barcelona, per assistir a unes jornades al voltant de la temàtica objecte del premi i presentar les seves propostes.

En aquestes jornades, durant dos dies s'organitzen activitats obertes per reflexionar i debatre noves idees i propostes creatives que abordin els desafiaments del canvi climàtic des de l'àmbit cultural. Aquestes jornades pretenen convertir el CCCB en un node catalitzador de projectes innovadors i potenciar la creació de xarxes entre els agents creatius.

El jurat seleccionarà el projecte guanyador i lliurarà el premi a l'autor o a un representant seu a la cerimònia de lliurament. Els membres que formen el jurat són: Laura Faye Tenenbaum (redactora científica del Jet Propulsion Laboratory de la NASA), Alison Tickell (fundadora i directora de Julie's Bicycle), Lucy Wood (directora de Cape Farewell), José Luis de Vicente (comissari de l'exposició del CCCB «Després de la fi del món») i Juan Insua (director del CCCB Lab).

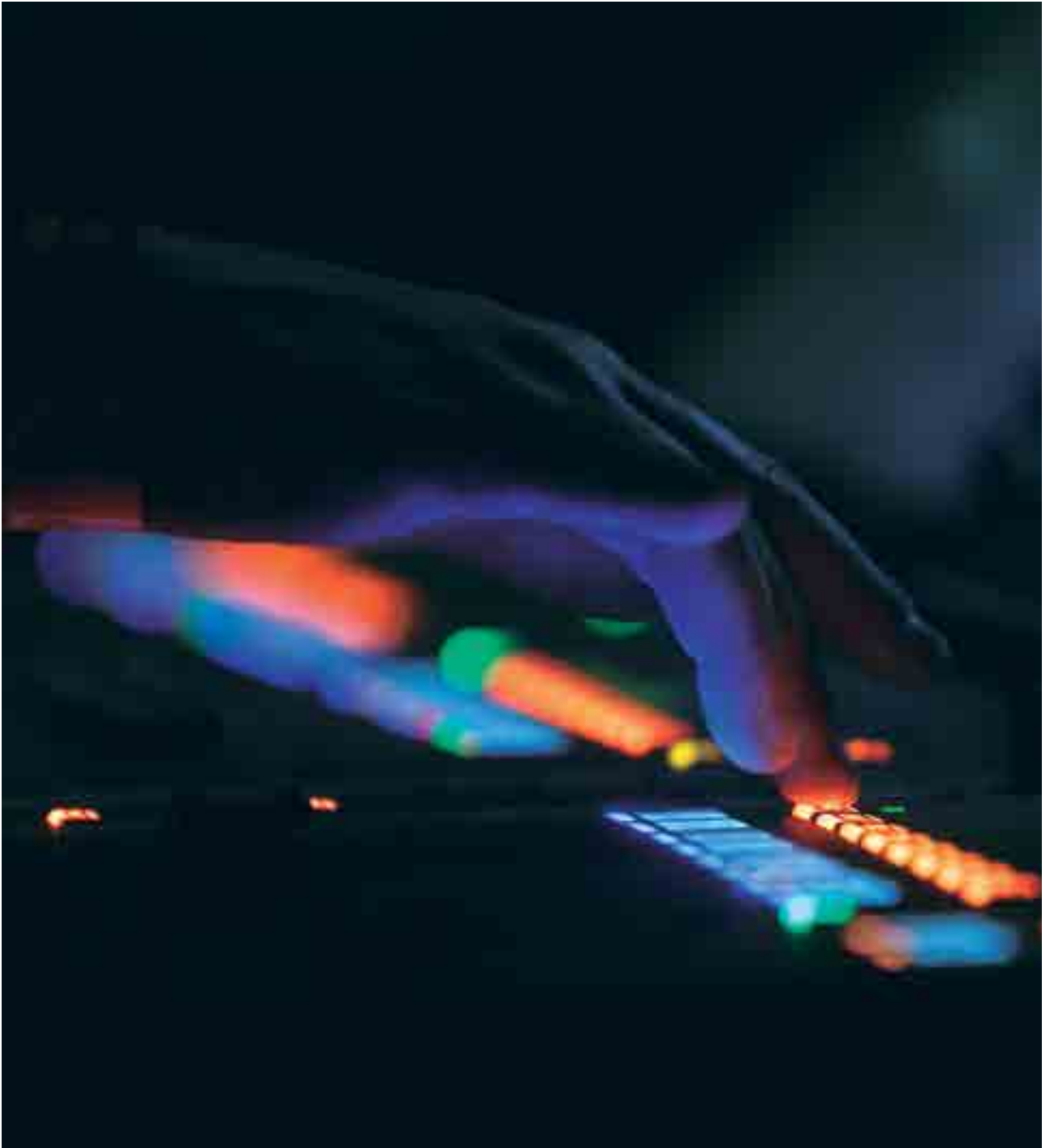
La proposta guanyadora, dotada amb 20.000 euros, es desenvoluparà en el marc de l'exposició «Després de la fi del món», programada pel CCCB a partir de l'octubre del 2017.

Emergència! 2017

Direcció —
Analògic Te

Producció —
CCCB

Març

CCCB © Miquel Tàvema

Emergència!, afronta la seva novena edició amb una nova mostra de l'escena emergent i independent, amb propostes que van del pop al folk, passant per l'electrònica i el trap, entre altres estils musicals.

El cartell d'aquest 2017 el protagonitzen Yumi Yumi Hip Hop, Space Surimi, Bala, Kill Kill!, Maresme, Güiro Meets Russia, Heather Leigh, Noia i Stay High.

Lapsus

1 d'abril

La quarta edició del festival de músiques electròniques d'avantguarda organitzat pel col·lectiu Lapsus presenta més de vuit hores ininterrompudes de música que es reparteixen pels diferents espais de l'edifici Teatre del CCCB.

Amb tres edicions a l'esquena, pel Lapsus Festival hi han passat grans noms del panorama *underground*, com Mouse on Mars, Fennesz, Jlin, Powell, Kyle Hall, Donnacha Costello, Soul Jazz Records Sound System, Patricia, Moiré, Kelpe, Pye Corner Audio,

Direcció —
Lapsus

Producció —
Lapsus i CCCB

M.E.S.H. i Dalhous. El Lapsus és, sens dubte, una cita ineludible per als amants de la música i l'art d'última generació.

El festival és una mostra del bo i millor de l'escena nacional i internacional més avançada del moment, comissariada pel col·lectiu Lapsus, responsable del programa radiofònic homònim a Radio 3 (RNE) i del segell discogràfic Lapsus Records.

Culturnautes 2017

Del 26 de juny al 28 de juliol

Culturnautes és el casal d'estiu del CCCB per a nens i nenes de 6 a 14 anys. Al llarg de tot el juliol es treballen continguts del CCCB a partir de tallers i activitats lúdiques vinculats a una disciplina artística i portat a terme per especialistes en el tema.

1a setmana. Del 26 al 30 de juny

Tallers de fotografia al voltant de l'exposició «Fenomen fotollibre». A càrrec de CliCme.

2a setmana. Del 3 al 7 de juliol

Tallers d'accions participatives per a la transformació de l'espai públic. A càrrec de La Pell de la Ciutat.

Organització —
CCCB, amb el suport de l'Obra Social "la Caixa"

3a setmana. Del 10 al 14 de juliol

Tallers de ciència sobre canvi climàtic. A càrrec de The Visual Suspects.

4a setmana. Del 17 al 21 de juliol

Tallers de cinema experimental. A càrrec d'A Home in Progress Film.

5a setmana. Del 24 al 28 de juliol

Tallers de teatre. A càrrec d'Iván Morales.

The Influencers

26, 27 i 28 d'octubre

The Influencers és un festival dedicat a projectes no convencionals d'art i comunicació a la societat connectada.

Gràcies a la participació d'artistes, activistes, dissenyadors i tecnòlegs independents, The Influencers és un catalitzador d'estratègies creatives insòlites que exploren l'evolució de les idees i l'impacte de l'ús social de la tecnologia en la cultura contemporània.

En la tretzena edició del festival es mostra la recerca estètica i tecnològica al voltant de les nocions de ciutadania algorítmica i d'espais extraterritorials, entesos com a espais que desafien les estructures

Espai —
Hall CCCB

Direcció —
Bani Brusadin, Eva Mattes, Franco Mattes

Organització —
TheInfluencers.org i CCCB

de control conegudes, dins i fora de la infraestructura de computació planetària de la societat contemporània, fins ara coneguda senzillament com a «Internet».

La programació d'aquesta edició, que es compon de xerrades, tallers, projeccions i formats experimentals, és el resultat de la coordinació amb la resta de la programació del CCCB i de la feina conjunta amb altres entitats col·laboradores a Barcelona, Manchester/Londres i Berlín.

Habitació 1418

Cada dissabte

L'Habitació 1418 és un espai lúdic, de creació i aprenentatge col·lectiu destinat a joves d'entre 14 i 18 anys, una plataforma flexible que ofereix tallers oberts i gratuïts, així com la possibilitat de programar-los. En aquesta tercera temporada, l'Habitació manté l'objectiu de treballar amb els joves com a agents programadors d'activitats per a públic de la seva edat i també que ells mateixos contribueixin a dissenyar projectes que les dues institucions que impulsen l'Habitació 1418 puguin acollir durant el 2017.

Producció —
CCCB i MACBA

Magazín d'innovació cultural

<http://lab.cccb.org/>

El magazín digital del CCCB sobre recerca i innovació cultural és un espai amb una clara vocació divulgadora i s'adreça a un públic ampli interessat en els temes que defineixen el present i el futur d'una nova cultura.

Tracta sobre un conjunt de sabers interconnectats: art, ciència, humanitats, tecnologia, el renaixement del procomú, la literatura en la seva concepció més oberta, els avenços i els dilemes que plantegen les noves tecnologies, els desafiaments del canvi climàtic, etc.

S'interessa pel coneixement i la difusió de les pràctiques vinculades a l'experiència professional, amb una atenció especial a la creació i consolidació de xarxes, el disseny de processos participatius, l'ús crític de les noves tecnologies, l'educació expandida, el futur dels arxius i l'emergència de nous públics presencials i virtuals, entre altres aspectes.

Trobades Lab

Durant tot l'any s'organitzen xerrades, presentacions de llibres inèdits, trobades amb autors del blog per explicar conceptes, tallers que proposin solucions pràctiques a reptes contemporanis, clubs de lectura, etc.

En col·laboració

Sampler Sèries

Direcció —
L'Auditori

Producció —
L'Auditori i CCCB

12 de gener

Sampler Sèries recull l'aposta de L'Auditori per la nova creació sonora mitjançant un recorregut amb espectacles produïts en l'actualitat que incorporen elements d'R+D en l'àmbit de la música. La proposta s'articula des de L'Auditori i a través de diferents espais significatius del món de l'art contemporani a la ciutat de Barcelona, i també es vincula a festivals i cicles internacionals de nova creació sonora, de la música escrita a la improvisació lliure, dels instruments acústics als dispositius electrònics, de la música performàtica a la instal·lació sonora i la videocreació. Aquesta temporada el CCCB presenta el conjunt Thermal, tres forces de la música improvisada europea que fan una única sessió per a saxos amplificats, guitarra elèctrica i sintetitzador analògic al Teatre del CCCB.

Flic. Festival de literatures i arts infantil i juvenil

Organització —
Tantàgora amb la col·laboració
del CCCB

Del 30 de gener al 5 de febrer

El Flic, Festival de literatures i arts infantil i juvenil per a nens de 0 a 12 anys, torna un any més carregat d'estrenes, tallers, contes, *performances*, cinema, espectacles, jocs i accions literàries que captivaran petits i grans sota el lema *Paraules que alimenten*. La gran festa de la literatura per a famílies té lloc els dies 4 i 5 de febrer al CCCB i el MACBA, amb Elisenda Roca, Maite Carranza, Nina Wehrle, el Museu de Capellades, Jordina Biosca, Roser Ros i Yoshihira Hioki com a caps de cartell d'aquesta setena edició.

L'organitzador del Flic és Tantàgora, una associació cultural sense ànim de lucre fundada fa vint-i-cinc anys que es dedica a la promoció, la difusió i la creació de literatura infantil i juvenil. El festival ha estat reconegut amb el segell EFFE de qualitat europea que s'atorga a festivals europeus, i també forma part de «Transbook, literature on the move», un projecte europeu del programa Creative Europe.

Animac al CCCB

Organització —
Ajuntament de Lleida i CCCB

24 de febrer i 23 - 24 de setembre

L'Animac, Mostra Internacional de Cinema d'Animació de Catalunya, un any més torna al CCCB per presentar les novetats que n'omplen la 18a edició, amb convidats excepcionals i una selecció de les millors pel·lícules d'animació de tots els temps i d'arreu del món, que s'inclouen en l'edició de la Mostra del 2017.

Al setembre el CCCB acull el programa Animac Camina, que és una síntesi de les millors obres projectades en l'edició d'enguany.

Serielizados Fest

Organització —
Revista *Serielizados*

21 i 22 d'abril

El Serielizados Fest és el Festival Internacional de Sèries de Barcelona, un festival al voltant de tot el que genera la ficció televisiva i pensat per a l'addicte a les sèries de televisió. En el seu programa s'hi poden veure documentals inèdits, projeccions de capítols, conferències de professionals del sector audiovisual i espectacles d'humor i música. Tot plegat amb les sèries de televisió com a referent indiscutible de la cultura.

Barribrossa

Maig

La Seca Espai Brossa, amb la col·laboració d'altres espais de referència cultural com el Museu Picasso, el CCCB, el MACBA i l'Espai KU, impulsa un projecte cultural que ja compta amb un bon recorregut: el Barribrossa, una trobada al voltant de la figura de Joan Brossa.

Barribrossa es presenta amb la intenció de posar de manifest nous territoris de la poesia, de l'escena intergenèrica i de les noves dramàtiques que sorgeixen i que estan molt estretament relacionades amb la cultura popular i tradicional i, sobretot, amb la figura de Joan Brossa.

Direcció —
LaSeca

Producció —
LaSeca i CCCB

Els espectacles que podem trobar al Barribrossa varien, tal com ho fa la mateixa activitat creativa del poeta, i van des del teatre i la poesia a la *commedia dell'arte* amb els *clowns* i els *pierrots*, figures cabdals de l'imaginari brossià a causa de la gran estima que Joan Brossa mostrava envers aquest tipus de figures.

Festival Loop al CCCB

Del 17 al 28 de maig

El Festival Loop, punt de trobada anual per als professionals del videoart, és un referent mundial, una plataforma activa de difusió, creació i gestió per a tots els amants del videoart.

Amb la col·laboració de l'equip Xcèntric, al Loop d'enguany s'hi presenta la instal·lació audiovisual d'un artista, amb una projecció i una *master class* que compten amb la presència de l'artista.

Organització —
LOOP Barcelona i CCCB

Primavera Pro / Primavera al Raval

Del 31 de maig al 4 de juny

La vuitena edició de Primavera Pro, la trobada de la indústria musical que organitza Primavera Sound, se celebra del 31 de maig al 4 de juny, per segon any consecutiu al CCCB. Entre les activitats programades per als més de 3.500 professionals acreditats s'hi troben conferències, taules rodones, *keynotes*, sessions de *networking*, *showcases* i presentacions. Primavera Pro es consolida com l'alternativa professional de referència, un fòrum global sobre la indústria de la música i un lloc d'interconnexió per als seus professionals, però també com una finestra a la reflexió per advertir cap a on es dirigeix el sector. Les seves activitats són una eina per als professionals de l'àmbit de la música amb la qual reflexionar, inspirar, buscar no-

Organització —
Primavera Sound, amb la col·laboració del CCCB

ves oportunitats i analitzar els canvis que les tecnologies ofereixen al sector. A més, la trobada compta també amb *showcases* d'artistes emergents procedents de diversos països.

Primavera al Raval és una iniciativa que forma part de Primavera a la Ciutat, un projecte que va néixer per acostar la música de qualitat a tots els públics i amplificar la presència del festival a la ciutadania de Barcelona oferint una acurada selecció d'artistes de manera gratuïta, amb concerts diürns, a l'aire lliure i a l'abast de tothom, amb els quals poder gaudir de la música en companyia de família i amics, i que el 2017 té com a seu el CCCB, amb la intenció de repetir l'èxit de públic del 2016.

World Press Photo 2017

Novembre — desembre

L'exposició internacional «World Press Photo» es presenta un cop més al CCCB amb les fotografies guanyadores del prestigiós premi internacional de fotoperiodisme i la secció Multimèdia del concurs.

Aquesta cita, que és ineludible per als amants de la fotografia, però també per a tots els que se senten compromesos amb el món que ens envolta, s'ha convertit en una de les fites més assenyalades de la cultura i el periodisme visual a Barcelona, i any rere any atreu milers

Organització —
Photographic Social Vision

Coproducció —
CCCB

de visitants. És una oportunitat per testimoniar, a través dels ulls, l'estat del món i la realitat global en què vivim. Visions, històries, relats i realitats que es tradueixen en imatges capaces de traslladar-te, canviar-te, commoure't i, fins i tot, fer-te entendre el món.

Clúster audiovisual / Pitching Industria Audiovisual Universitat

Organització —
Clúster Audiovisual de Catalunya

Octubre – novembre

Jornades dedicades a presentar els millors treballs audiovisuals universitaris al sector professional de l'audiovisual, com a punt de trobada entre la indústria i les universitats. Els joves creadors presenten en format *pitch* una vintena de projectes d'uns 15-20 centres universitaris davant d'una seixantena d'empreses de l'audiovisual català i del públic assistent.

Manifestos fílmics feministes III

Organització —
Mostra Internacional de Film
de Dones de Barcelona i CCCB

10 i 11 de novembre

Recorregut fílmic pels documents que, des d'òptiques diverses, han donat forma cinematogràfica als debats protagonitzats pels feminismes durant la segona meitat del segle xx i els inicis del present.

L'objectiu del cicle és oferir reunides un conjunt d'obres diverses que articulen un panorama particular i bidireccional sobre les influències mútues entre els discursos crítics dels feminismes i la creació cinematogràfica, així com sobre el paper de l'activisme audiovisual en la interpretació i la difusió dels seus idearis. Compromís i posicionament polític en alguns dels films, tensió crítica en relació amb els sistemes de representació institucionals en d'altres, creacions obertes a la radicalitat i a la valentia formal i ideològica en el seu conjunt.

Zeppelin 2017 Festival de projectes sonors

Direcció —
Orquestra del Caos

Col·laboradors —
ESMUC, Facultat de Belles Arts
de la UB, Conservatori Municipal,
Conservatori del Liceu, Generalitat
de Catalunya, ICUB i CCCB

Novembre

El festival Zeppelin s'interessa per projectes sonors de característiques especials en els quals les tecnologies de la producció, el tractament i la comunicació a distància de sons tenen una marcada rellevància estètica. Zeppelin s'orienta cap a l'ús de dispositius complexos d'altaveus que, en virtut de la multifocalitat, és a dir, la producció de sons procedents de fonts de diversa localització, esdevenen autèntics instruments musicals que fan vibrar musicalment els espais de concert i d'instal·lació, de manera que esdevenen una caixa de ressonància transformadora.

Des del 2013, la programació del festival s'articula al voltant d'una figura de relleu. En altres ocasions Zeppelin ha rebut la visita de Beatriz Ferreira, Ake Parmerud, Denis Dufour i altres artistes. El 2017 el convidat és Francis Dhomont, un dels pioners de les arts acústiques.

Francis Dhomont ofereix un concert al CCCB i una classe magistral a l'ESMUC. El seu és, doncs, el concert principal. A banda d'això,

s'han programat concerts a càrrec del Departament de Composició i Teoria de la Música de l'ESMUC, del Màster en Art Sonor de la Universitat de Barcelona i del Departament de Composició del Conservatori del Liceu. El festival acull també una instal·lació sonora dels alumnes del Màster en Art Sonor de la UB.

El dia més curt

Festa del curtmetratge

21 i 22 de desembre

Jornades dedicades a la projecció de curtmetratges en què participen tots els festivals de Catalunya.

Coincidint amb la celebració de The Short Film Day en una desena de països, es programa aquesta festa amb la projecció de curtmetratges d'un alt nivell i palmarès internacional per potenciar, dignificar, difondre i reivindicar el paper del curtmetratge en el sector de la indústria audiovisual, i alhora apropar-lo a tots els públics.

Organització —
Catalunya Film Festivals, Coordinadora de Festivals i Mostres de Cinema i Vídeo de Catalunya, Ci & Vi Festivals de Cinema de

Catalunya, Col·legi Professional de l'Audiovisual de Catalunya, Marvin & Wayne

Cursos de l'Institut d'Humanitats de Barcelona

Tot l'any

L'Institut d'Humanitats de Barcelona funciona a la manera d'una universitat oberta i cada any ofereix una trentena de cursos i seminaris de qualitat a un públic general al qual no es demana cap requisit previ, a part de la curiositat i la motivació per aprendre. Els cursos, els cicles de conferències i els seminaris especialitzats aborden tant les temàtiques tradicionals de les humanitats com d'altres de més innovadores, intentant sempre bastir ponts entre disciplines. El programa incorpora investigadors i creadors consolidats i joves en el procés de donar a conèixer les seves recerques.

Aquest caràcter intersticial de l'Institut, a cavall entre la universitat i altres llocs informals de producció del coneixement, proporciona un espai de llibertat que promou la barreja de públics i professors i resulta especialment enriquidor.

Edició —
CCCB

Disseny —
www.postdata.cat

© Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), 2010. Tots els drets reservats.

